

Moara insomniacă

Nicolae Nistor

Nici noaptea nu poți răsturna căruța cu monștrii,
când pe sub picioarele tale apa este rece,
și transpiri când te vezi tăvălit în mocirlă.
Și ce știi tu femeie ce gânduri
macină mintea unui însingurat,
răstignit pe o roată de moară insomniacă,
care macină, macină nopțile fără lună,
prea înghețate să doară.
Nici noaptea nu poți să fugi din poveste,
fiecare fiind o filă ascunsă să nu o ardă ziua.
O durere sub lacătul nopții, pe care paradoxal
o dorești ca un exercițiu de supraviețuire,
pentru atunci, când vor dispărea morile și noaptea!